

de lokalt, og lade den afspejle, at man havde forskellige prioriteringer i Hvide Sande, på Fyn og på Frederiksberg, var et gode. Men vi kan høre af debatten i dag og ikke mindst se af det lovfor-slag, vi behandler nu, at både Venstre og De Konservative har forladt det helt principielle synspunkt, at det at opkræve skat er hele kernen og hjerteblodet i et kommunalt selvstyre, og det synes jeg faktisk er ret chokerende.

Som vi hørte fra den seneste ordfører, betyder det nu ikke længere noget, hvorvidt det er sådan, som hr. Per Clausen spurgte om, nemlig at man får hele sin økonomi styret af staten, for det er jo tilfældet nu. Hidtil har staten kunnet styre de penge, man selv har uddelt til kommunerne, og det er selvfølgelig naturligt nok. Man har for-handlet om det, men selvfølgelig sidder staten som afsender og dermed også i sidste ende som den, der bestemmer beløbs størrelse. Men nu ønsker man altså også at bestemme skatteud-skrivningen helt ud i decimalerne, og det er jo ganske interessant, for det er afmontering af det, man i hvert fald teoretisk set altid har ment var hjerteblodet i et kommunalt selvstyre og noget meget, meget vigtigt.

I de mange år, jeg har beskæftiget mig med politik, har jeg egentlig forstået det sådan, at det også var hjerteblod for De Konservative og Venstre, at denne principielle ret var til stede. Nu siger man egentlig, at det ikke længere betyder noget, fordi kommunerne har nogle store bud-getter, og så kan de jo bare være mere rationelle på nogle områder end på nogle andre, og så har de noget at lege med.

Det er helt klart, at det er rigtigt, at der er forskel på, hvor veldrevne kommunerne er, og at der er forskel på, hvordan man prioriterer tværgående på nogle områder. Men det er da inter-essant nyt, at man nu siger fra de to partiers side, at skattedelen ikke længere betyder noget. Den skal også styres fra centralt hold, formodentlig fordi man har et mantra, der hedder skattestop, som er det eneste, der er styrende for den politi-ske retning i regeringen og efterhånden har været det i mange, mange år. Det er kedeligt for de mange mennesker, der interesserer sig for en lille smule mere end skatten, selv om skat selvføl-gelig også er et interessant emne. Nu har vi jo den glæde, at skatteministeren repræsenterer velfærdsministeren i aften, så vi har nok nogle muligheder for også at få diskuteret skat.

Men vi synes, det er et problem, at disse engang principfaste forsvarere af et kommunalt selvstyre, ikke mindst Venstre i den sammen-

hæng, jo i virkeligheden har gjort det, som det handler om, nemlig at imødekomme Dansk Folkeparti. Man kan sige tillykke til Dansk Folkeparti, for Dansk Folkeparti har faktisk gennem nogle år advokeret for, at de muligheder skulle skabes i lovgivningen, og Dansk Folkeparti har advokeret for, at man skulle have mulighed for at styre kommunerne individuelt. Dansk Folkeparti har advokeret for alle de synspunkter, det må jeg medgive Dansk Folkeparti at man har, og nu får man dem altså imødekommet.

Men det synes jeg roligt man kan klandre Venstre og De Konservative for. Nu har man opfyldt det, som vel primært har været hr. Kristian Thulesen Dahls allerhøjest ønske, nemlig individuel styring af skatteudskrivningen i hver enkelt kommune fra Slotsholmen. Dansk Folkepartis finansordfører udtrykte det jo også selv sådan, dengang aftalen blev præsenteret; og jeg citerer:

Finansministeren har fået lov til at stå og true kommunerne med en lille pistol, måske med en vandkanon. Bagved får jeg så lov til at stå og true med en pumpgun, og vi har en aftale om, at hvis kommunerne ikke sørger for at holde de aftaler, de selv indgår, rykker finansministeren til side og gør plads for mit våben. Citat slut.

Med andre ord: Hver demokratisk valgt kom-munalbestyrelse skal nu styres af hr. Thulesen Dahl og finansministeren uden nogen som helst seriøs analyse af baggrunden for, at de samlede kommunale budgetter i 2008 indeholdt en større skattestigning end aftalt. Det er ikke det, man har analyseret. Man har ikke kigget på, hvad baggrunden for det er, man har blot sagt, at det vil man ikke acceptere, og så har man opbygget et sanktionssystem over for det uden nogen som helst smålig skelen til, hvilke kolossale omvæltninger kommunerne jo i virkeligheden har været igennem de seneste 2 år.

Det eneste argument, der står tilbage i debaten her, er vel det, som hr. Mike Legarth prisværdigt har forsøgt at fremføre flere gange, nemlig at der er nogle nationaløkonomiske grunde til, at man har ment, man måtte gøre sådan. Så siger jeg bare igen og igen, at så er det da lidt underligt, at man ikke havde nogen nationaløkonomiske anfægtelser ved at forhøje børnechecken og ældrechecken og forskellige andre dejlige ting, blot man selv stod som afsender.

Kl. 19:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Der er foreløbig to korte bemærkninger. Først hr. Erling Bonnesen.